

НАШИ ВЪПРОСИ

Има много наши въпроси, върху които всички добри патриоти в нашето движение желателно е да имат не само ясно, но и единодушно мнение. Но преди всичко е нужно тези въпроси отлично да ги познаваме. А лесно може да ги разучим и да ги опознаем, стига да не се стесняваме, а взаимно да се запитваме когато някой въпрос ни смущава или виждаме, че по него от някъде се явяват преценки, нови за нас.

В тези кратки бележки ще бъдат засегнати някои въпроси, по които няма никаква загуба, а може само да има печалба ако разменим бегло мисли или ако чуем

някои разяснения.

01. Каква е била основната цел на нашите големи борци, които създадоха ВМРО?

Отговор:

а/ Няма защо да лъжем себе си, а нито да лъжем другите хора: целта на нашите първи борци е била да освободят от турско робство своя български народ в Македония.

б/ Преди тях нашият народ водеше 40 години борба за да се освободи от гръцкото духовно робство, от гръцката църква. Тази борба има своето начало в позива, даден от отец Паисий, който беше македонски българин от Банско (Разложка околия).

Скопие първо, в 1829 година, изхвърли гръцкия владика от черквата и поиска своя българска църква. Кукуш се обърна дори до папата и го признаваше за свой църковен глава, но при условие да се поставят българи владици, попове и учители. Папата прие това. Но Русия се уплаши да не би всички българи да станат унияти, както при времето на цар Калоян някога, и за да спаси православието, наложи на турския султан да признае българска народна църква. Така българите получиха своя Екзархия, по заслуга главно на македонските българи.

Значи, в новите времена, официално като българи бяхме признати в Македония първо от папата в 1859 година, а от султана получихме и ферман за наша Екзархия в 1870 година.

Нашият народ създаде Екзархията. А титовци и сърбите лъжат като цигани, говорейки, че Екзархията създаде българи в Македония. Все едно е да се каже, че майката е била родена от детето си.

в/ Сетне идва борбата за политическа свобода.

Няма да се впускаме на дълго. Още преди Екзархията малешевецът дедо Илия е вече прочут войвода, който много години носи пушка на рамо. В неговата чета е четник знаменития апостол на българската свобода Васил Левски, на когото като на идол гледат и Делчев, и Груев, и цялото наше тогавашно поколение подир средата на миналия век.

Сетне идва вече на лице свободната българска държава. Целият наш народ в Македония, до кучетата може да се каже, е чакал да влезне също в българската държава. Но великите сили са се уплашили, че това ще бъде една верна на Русия държава, близо до Цариград и Бело море. Затова разкъсаха българския народ в Берлинския конгрес в 1878 г. На Македония обещаха, в чл. 23 на Берлинския договор, автономни някакви права, но султанът не ги приложи на дело. И така почна борбата на ВМРО за автономия, което значеше независимост с течение на времето.

02. Дали Груев, Делчев, Пере Тошев, Матов и прочее биха създавали ВМРО ако в Македония немаше българи?

Отговор: В никой случай не биха създавали ВМРО и не биха водили борба за чужди интереси - например за да освобождават гърците в Солун, Драма, Серес или Костур.

Така, както не са отивали по това време да се бият в южна Африка и да осигуряват самостоятелност на тамошните бури (европейско население, което се бореше против Англия).

03. Биха ли създавали ВМРО Груев, Делчев и прочее, ако знаеха, че в Македония, макар да е независима, българското население ще се прогонва, ще бъде денационализирано, унищожавано?

Отговор: В никой случай не биха създавали ВМРО. Обратно - биха се борили с оръжие в ръка против тях, които отричат, унищожават или денационализират българското население в Македония.

04. Кой беше научил Груева, Делчева, Пере Тошева, Гьорче Петрова и прочие, че са българи?

Отговор: Те знаеха, че са българи още от майките и бащите си. От векове се знаеше, че в Македония славяните са българи. Така ги наричаха самите гърци, самите арнаути, самите турци и ромъни (власите).

05. Защо титовци казват, че Екзархията създаде българи в Македония?

Отговор: Защото така казваше отдавна Белград. А скопските днешни големци (Лазо Колишевски, Любчо Арсов, Лазо Мойсов, генерал Михаил Апостолски) - всички те са сръбски възпитаници. Някои бяха даже сръбски стипендианти. Генерал Апостолски беше сръбски майор, когато негови съграждани се бореха като четници и умираха в борбата против сръбския крал. А този крал подари и

златна сабля на Апостолски, още когато беше офицер последния, за да го привърже към политиката на Белград.

Сърбите започнаха да фалшифицират историята откакто видеха, че българите в Македония, с ВМРО, станаха доста силни. Преди това сръбските вестници и даже крале много похвали писаха и казаха за българите в Македония, когато се водеше борбата за създаване на Екзархията. Има маса запазени документи по тия похвали.

Откакто Сърбия загуби надежда да вземе Босна и Херцеговина (която беше под австрийска власт), обърна очите си към Солун и тогава започна нейната пропаганда с пари и чети към Македония. От тогава са и сърбоманите в Кумановско - насилени с чети главно, тоест застрашени от убийства. Много страници са изписани за борбата в Кумановско и в Азот (Велешко).

Скопските днешни жупани са агенти на белградската политика и нищо друго. Те искат щото Белград да владее Вардарска Македония, а ако може да грабне и Пиринската област и Солун.

06. Нашите стари борци писали ли са по тези работи?

Отговор: Четете например спомените на Гьорче Петров, когото титовци напразно много хвалят. Гьорче пише, че е бил много щастлив когато е убеждавал некое село в Битолско да мине към Екзархията. Той е искал (както и Пере Тошев) борбата да се води много остро против сръбската пропаганда. Гьорче е корав българин, както и другарите му от онова време. За него говорим, защото - повтаряме - тъкмо него го харесват титовци. Харесват го първо, защото не е жив, за да ги заплюе в лицето като гонят българщината, и второ - понеже е наказан от ВМРО заради други негови грехове. И понеже и те заслужават наказание, хванали са се за Гьорче, когото никак не познават.

07. Щом са такива българи, защо Груев, Делчев и пр. поставиха за цел на ВМРО автономията (независимостта)?

Отговор: Първо, защото в член 23 на Берлинския договор се обещаваха автономия. Искана да стоят на здрава база - да получат това, което цела Европа беше обещала. Сетне биха искали и други успехи да постигнат.

На второ място - искаха така да привлекат в борбата и власите, ако може и гърците, та да се премахне турското робство.

На трето място - беха видели, че ако искат обединение с България, Гърция и Сърбия ще пречат. С очите си беха видели, че Сърбия нападна българската държава когато Пловдивската област (Тракия) се обедини с България; сърбите ядоха бой на Сливница. Но и Русия, освободителката, не искаше да се върви против Берлинския договор, защото се боеше да не влезне в война с западните сили. Значи, налагаше се на македонските деятели да бъдат с по-скромна програма.

Сетне - много хора в Запада смятаха, че с автономията ще се премахнат споровете и кавгите в Балканите, които все около Македония се въртеха. Редица такива причини накараха нашите стари водачи да приемат за своя програма автономията.

Даже върховистите в България писаха в своите устава, че искат автономия. Но те не бяха искрени, та затова почна борбата с върховизма.

08. Биха ли живели спокойно, искрено в една независима Македония Груев, Делчев и прочие, ако бяха дочакали тя да се създаде?

Отговор: Биха живели искрено. Те правеха жертва като българи, че се отказват от обединение с България. Но бяха доволни ако се спаси българщината в Македония. Така, както в Швейцария немците, френците или италианците живеят добре в швейцарската обща държава.

09. Останаха ли с същата верност към идеята за независима Македония македонските дейци подир Груев и Делчев?

Отговор: Толкова бяха искрени, колкото и самите Груевци и Делчевци. Но когато идваха войни внезапно, предизвикани от съседни на нас държави или от велики сили, и когато нямаше друг избор - македонските дейци, както и народа в Македония, вземаха страната на Българската армия, за да се избегне сръбската или гръцка власт.

За пример, в 1912 г. Сърбия и Гърция заграбваха нашата земя до там, до където техни войски бяха влезнали като съюзници на България, макар по договор да немаха право за такъв грабеж. Требваше нашият народ в Македония да приеме доброволно да стане сърбин или грък. Обаче Българската армия влезна в война срещу Сърбия и Гърция. И разбира се, нашето население масово (до един човек) беше по сърдце и воля с Българската войска.

Направи някои грешки българската политика тогава. За тия грешки имаше в България големи критики, а по-късно и садене на министри. Но това е отделен въпрос. Важното е това, че при такова неочаквано положение на война, нашият народ и борци не можеха да отидат с Гърция и Сърбия, а пожелаха да пазят своята народност, която не беше друга освен българска.

Но това никак не означаваше, че народът ни е бил против независима Македония. Само събитията не позволяваха в момента да се наложи тя (тоест идеята за независима Македония).

Почти същото положение се яви и в 1915 г. и пак нашият народ предпочете да бъде с България, а не със Сърбия и Гърция.

Заклучението е, че на първо място се поставя спасяването на нашата народност, а не нещо друго.

Че македонските дейци винаги са приемали идеята за независима Македония показва фактът, известен на всички: Тодор Александров подир 1918 г., тоест подир Първата световна война, започна борбата пак с тази идея. Ако той беше против нея, нищо не му пречеше да почне борба с лозунг за обединение с България, понеже народът ни е български.

Иван Михайлов след това застана твърдо пак на тази позиция. И като неин защитник случи се щото в България да получи 7 смъртни присади и 3 доживотни, борейки се против разни врагове на нашето движение. Но и Михайлов е на мнение, че за нас независима Македония е толкова интересна, доколкото дава свобода на нашата българска народност. Ако би требвало да се борим само за думите "независима Македония", а българщината в Македония да бъде отричана и унищожавана - и той е готов да се бори против такава независима Македония.

10. Може ли да има една Швейцария на Балканите ако в нея се отричат или погазват народности?

Отговор: Не може! Не може да се говори за Швейцария, когато народностите се отричат още преди тя да е налице. Титовци почнаха да газят, да заличават българската народност, затова те са врагове на идеята за балканска Швейцария. Пък и не го крият: толкова пъти писаха, че тази идея била "остарела работа". Обявиха я остарела, макар тъкмо тя да е една демократична, най-свободолюбива идея. Казват това, защото са оръдия на Белград, който иска да заграбва цела Македония със Солун.

Значи, най-големите врагове на тази идея (за независима Македония) подир втората голяма война са титовци. Заедно с тях са врагове и гръцките шовинисти.

Като взема повод от тях, и България с комунистическа власт застава на становище против независима Македония. Не го казва открито, но фактически е така. София си каза: Щом като даже някои македонци - българи в Вардарска Македония отричат нашата българска народност, тогава ние трябва да сме против всякаква независима Македония, трябва да мислим как да присъединим македонските земи към България, където ще бъде спасена българщината на нашите македонски братя.

11. При такова положение какво трябва да правят истинските македонски борци за независима Македония?

Отговор: Те трябва да продължават още по-убедително да пишат и говорят, че е най-спасителна старата позиция на македонското движение, а именно - да се иска независима Македония. Но при едно условие: нито една от старите народности да не бъде закачана, да не бъде отричана. Между старите народности немаше никаква македонска народност, а имаше само българи, гърци, албанци, турци и власи. Можем да сметаме и македонските евреи за стари, защото там са от около 400 години. Сърбоманите са нещо измислено, ново, също така и гъркоманите. А най-изкуственото, измислено нещо,

наложено с терор и пропаганда на Белград - това е "македонската нация" и "македонския език".

Ние даже приемаме в една независима Македония да има и "македонска народност", ако некой иска да се смета от такава нация. Обаче се поставя в такъв случай едно важно условие, което само по себе си ще се наложи: в една независима Македония истината ще се изнася открито, с книги и устно. Нема да се забранява това, както сега прави титова Югославия.

Освен това, в независима Македония свободно трябва да се върнат всички наши емигранти от България, ако пожелаят. Могат да се върнат и турците от Турция, ако пожелаят. И ромъни от Румъния. По този начин бихме желали щото България, Румъния и Турция да бъдат защитници на независима Македония, а не Белград да си плете там кошницата чрез некаква фалшива "македонска република" под негова команда.

Ние верваме, че истината много скоро ще отвори очите на онези, които сега в Македония са заблуждавани от титовите вестници и учители.

12. Ако събитията не позволяват да стане независима Македония, но позволяват да стане обединение с България, кое е по-добре: дали Македония да остане в Югославия и Гърция или пък да отиде към България?

Отговор: Като бел ден е ясно за ония, които са българи, че те ще предпочетат обединение с България, а не да останат под Югославия (или под Гърция).

13. Ако това нещо се пише открито отъ наши вестници, полезно ли е?

Отговор: Ние не бива да говориме това, когато не е нужно. Но когато е нужно да се каже, трябва непременно да го казваме.

Ние трябва да сме твърди в нашето убеждение, че най-доброто решение на македонския въпрос е независима Македония, целата обединена. Но без колебание трябва да казваме всекиму, че ако нашата българска народност би требвало да изчезне в независима Македония, ние ще се борим срещу тази независима Македония.

Или ако световните събития ни изпречат пред необходимост да избираме: или Югославия, или България, трябва да сме готови веднага да отговорим, че щом няма независима Македония, справедливостта диктува да сме в България, а не в Югославия или Гърция.

Когато титови или гръцки вестници лъжат, че никога не е имало в Македония българи, или когато се налага да им се отговаря с самата истина - без колебание може да им се заявява от наша страна, че на второ место подир независима Македония за нас стои обединението с България, тоест, най-лошото е ако сме под гръцка или сръбска власт, които имат намерение в края на краищата да ни денационализират.

14. Дали титовци немаат намерение да објавят независима Македонија?

Отговор: Никога!

а/ Маневрата с “македонската нација” тѝкмо затоа е измислена от Белград, за да може чрез тази измама Македонија да остане в Југославија (Вардарска Македонија). А сетне чрез тази лѝжа да може да грабнат Пиринска и јужна Македонија.

б/ Белград е готов и война да води, но доброволно никога не ще даде независима Македонија.

в/ И в конституцијата на Југославија бе писано, че сека република могла да се отцепи когато иска. Това е нај-подла измама. Само ако някой се опита да работи или говори за откъсване, ще отиде в затвора или ще бѝде убит.

г/ Така че само ние, хората от македонското освободително двиѝение, сме които работим за независима Македонија и проповядваме, че това е нај-доброто и за Балканите - за да се избегнат војни и кърви заради Македонија.

15. Титовци се хвалјат, че те били признали македонска дѝржава.

Отговор:

а/ И султанѝт щеше да признае повече от автономия ако искахме да станем помаци, тоест да изменим на бѝлгарцијата си.

б/ Титовци са објавили някаква “република” на книга, но в замяна на това са ни погазили народноста. А казахме по-горе, че за нашите стари борци, за нашия народ нај-важно от всичко е било запазването на неговата народност.

Обратно на това може да постѝпва само един народ подкупен, без съзнание, без историческо чувство, без минало. А нашият народ има и историческо чувство, и минало, и е почтен, и безброј жертви е дал за бѝлгарцијата си.

През турско не само немахме заплати от дѝржавата, немахме стипендии за учене (какви то Тито дава), ами бехме истински роби. Но все пак запазиме в течение на пет века народноста си като бѝлгари.

в/ Ако ние се боим да кажем, че сме бѝлгари, нај-правилно би било да се објавим за крайни комунисти, тоест интернационалисти. Обаче виждаме, че дори русите и китайтецете пѝрво са руси и китайтеци, сетне са комунисти.

Ако некои заблудени хора тѝврдо говорят, че били от “македонска народност”, ние треба десет пѝти по-тѝврдо и гордо да им заявиме, че сме бѝлгари от векове.

Такива са били от край време разбиранията в македонското освободително движение. Променят ли се тези разбирания, това ще значи, че македонското движение е изгубило своя компас.

Колкото по-обширно, по-солидно познаваме нашето движение, толкова по-здравоможем да работим за независима Македония. Във Вардарска Македония мнозина верват на титовите заблуди, защото не познават нашето движение.

Рим, 1976 г.

Иван Михайлов

член в ЦК на ВМРО от 1924 г. до днес